

РЕШЕНИЕ

№ 1243

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 22.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **993** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Б. Х. С., гражданин на И. срещу Решение № ВР-45/21.12.2018 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административно-производствените правила. Изложени са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Според оспорващия, в оспореното решение не са обсъдени по никакъв начин твърденията на кандидата за закрила, касаещи отправени към него заплахи от роднините му, във връзка с промяната на религията му. Посочва, че след подаването на последващата молба административният орган не е информирал чуждестранния гражданин за сроковете, с които разполага, за да представи нови доказателства, във връзка с твърденията си. Твърди се, че това представлява съществено нарушение на административно-производствените правила. В жалбата е изложено, че поради своята неинформираност, Б. Х. С. е пропуснал да представи и нови доказателства, а именно – Доклад на Британското Външно Министерство относно християните и приелите християнството в И., Доклад на Британското Външно Министерство относно общата

ситуация и вътрешните размествания в И. и Доклад на Датския съвет за бежанците относно домашни църкви и лица, сменили религията си в И.. По тази причина, тези документи са представени с жалбата. Според оспорващия в тези документи се откриват доказателства за третирането на лицата, сменили религията си в Ислямска Република И. и за отношението на администрацията и обществото като цяло към тях. По-нататък се позовава на удостоверение, издадено на Б. Х. С. от Софийска Света Митрополия, което сочи недвусмислено, че той е приел източното православие, спазва църковните правила и обреди и участва активно в църковния живот.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и се представлява от адвокат Н., който поддържа жалбата. Оспорващият посочва, че желае да му се предостави закрила, защото в И. би бил подложен на преследване, поради смяната на религията му.

Ответникът по жалбата, не се явява и не се представлява. Пълномощникът му юрисконсулт Ч. счита жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Съдът, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства и събраните гласни, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С молба вх. № УП-208/14.12.2018 г. до Държавната агенция за бежанците, Б. Х. С., е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо закрила и да му се предостави на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. С влязло в сила решение № 17353/12.12.2017 г. на Председателя на ДАБ, на оспорващия е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С процесното Решение № ВР-9/27.03.2019 г. на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на Б. Х. С. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Съображенията са, че не представя никакви нови писмени доказателства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Мотивите на чуждия гражданин (посочено е друго име, вероятно техническа грешка) били подробно анализирани в предходното производство и преклудирани, като били оценени като неоснователни за търсената закрила.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: По допустимостта на жалбата: Оспореното решение на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС е било съобщено на адвокат Н. лично, видно от положения подпис на 16.01.2019 г. Жалбата е подадена по пощата чрез административния орган на 23.01.2019 г., т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил допустимостта на жалбата, съгласно разпоредбата на 76а от ЗУБ, във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 4 от същия закон.

Последната норма сочи, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съдът намира, че с последващата си молба търсецът закрила е посочил нови доказателства, в подкрепа на искането си за предоставяне на статут, относими към нови факти и обстоятелства, настъпили след напускане на страната му по произход. Пред съда се събраха доказателства, че в РБ Б. Х. С. е приел християнството в източно-православния му вариант, за което насочва удостоверението, издадено от Софийската Света Митрополия и свидетелските показания на разпитания свещеник.

Спорен е въпросът доколко това обстоятелство е ново и ако да би ли могло да бъде предпоставка животът му да бъде поставен в опасност или същият да бъде подложен на преследване, да бъде наказан или подложен на унизително отношение заради изповядваната от него религия. При първото разглеждане не е прието като безспорно приемането на християнството, т.е. такова лично положение на жалбоподателя. В приложено решение на ВАС на РБ се сочи, че е обоснована "липсата на основателни опасения от преследване, основани на религия. Първото е изявлението му при влизането в България, че по вероизповедание е шиит. Това опровергава последващите му обяснения, че е християнин...." (л.125 по делото).

Към административната преписка е приложена актуална справка, съставена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, в която подробно е описано положението на християните в И. и по-специално на тези, които преди това са изповядвали друга религия.

Дали и в каква степен новопокръстването на жалбоподателя в РБ представлява заплаха при завръщане в страната на произход, в контекста на актуалната обстановка в И. и положението на християните в И. и по-специално на тези, които преди това са изповядвали друга религия е въпрос по същество, а не по допустимост на молбата за закрила.

Органът е този, който трябва да прецени дали личните обстоятелства на жалбоподателя, по-специално неговото преминаване от ислям към християнство в съответната държава, са такива, че той би бил изправен пред реален риск от третиране в противоречие с членове 2 и 3 от Конвенцията, ако бъде депортиран в И.. Това е въпрос по същество за необходимостта или не от международна закрила поради риск от преследване на основание религия в страната по произход на чужденеца, засягащо права по чл. 2 или чл.3 от Конвенцията, а не на допустимост по смисъла на чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Следователно, твърденията в повторната молба, за действително приобщаване към християнската общност в страната, за преследване на християните и риск от тежки посегателства, на основание промяна на религията от ислям, в случая след влизане в страната, относими към преценката по чл.8, ал. 6 и чл.9, ал.3 ЗУБ, като нови обстоятелства, обуславят допустимост на процесната последваща молба за международна закрила на С. Б. Х.. Представените документи и гласни доказателства свидетелстват за съществуването на нови факти представляващи по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ „нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение“, за разглеждането им следва да се образува производство по общия ред, с цел спазване на задълженията на българската държава както по правото на ЕС така и по Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи чрез надлежната

преценка на личното положение на молителя съобразно наведените нови обстоятелства.

Следователно, изводът в оспореното решение, че мотивите на жалбоподателя от предходното производно са преклудирани е неоснователно, доколкото опасенията на чужденеца за риск от преследване почиват на нови факти, настъпили след напускане страната на произход (тези които е навел относно следване на християнството в И. са обсъждани, без да е прието за безспорно, че е християнин, но не и относно кръщението и посещението на църква в РБ впоследствие). Тези обстоятелства дали биха му позволили да води нормален начин на живот, ако се завърне в И. или са заплаха за живота му, са преценка по същество за нуждата от международна закрила, и надхвърлят преценката по допустимост на повторната молба.

Предвид изложеното, оспореното решение следва да бъде отменено като материално незаконосъобразно, налице е основание за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, по арг. от противното на чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ.

На основание изложеното и чл. 85, ал.1, ал.2 и ал.4 ЗУБ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ВР-45/21.12.2018 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на Б. Х. С., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА преписката на интервюиращ орган при ДАБ, компетентен да разгледа последваща молба рег. № УП4208/14.12.2018г., подадена от С. Б. Х., гражданин на И., със задължителни указания за допускането ѝ до производство по предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно на основание чл. 85, ал. 1 от ЗУБ.

СЪДИЯ: